

значи, да давашъ. Ако искашъ и той да те обича, това значи, да ти върне онова, което си му далъ, съ лихвитъ заедно. Това не е идеална любовъ. Когато хората не се обичатъ, това показва, че никой нищо не е далъ за другия. Нѣкои казватъ, че обичатъ душата на човѣка. Къде сж видѣли душата му? Единъ ще каже, че я видѣлъ въ очитѣ, другъ — въ сърдцето и т. н. Не се минава много време, любовта изчезва. Защо? Излѣгалъ се въ този човѣкъ. Какъ е възможно да обичашъ човѣка, да виждашъ душата му и да се излѣжешъ въ него? Ама нѣмалъ душа. Къде отиде душата, която по-рано виждаше въ него? Значи, докато взимате нѣщо отъ човѣка, вие го обичате и виждате душата му. Той е стомна или изворъ, отъ който можете да черпите. Щомъ престане да дава, вие не го обичате вече и казвате, че този човѣкъ нѣма душа. Щомъ нѣма душа, той е пресъхналъ изворъ, не можете да черпите отъ него.

Често слушате да се говори за старъ и младъ човѣкъ. Това сж противоположни понятия, които трѣбва да се изяснятъ. Казватъ още стара и нова книга. Библията, запримѣръ, е стара книга. Защо? Защото е написана вече. Отъ тази книга можете да се ползвате, да си вадите бележки, де се поучавате, но нищо ново не можете да прибавите къмъ нея — пълна е вече. Вземете ли нѣкоя чиста, нова книга, вие можете да пишете много нѣща въ нея. Тя е още празна. Казватъ, че нѣкой човѣкъ е